ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Και τι με νοιάζει εμένα αν τον απέλυσαν; Κάτι θα έκανε, δεν μπορεί έτσι στα καλά του καθουμένου! Δεν σε απολύει κανένας χωρίς λόγο. Αν είσαι καλός στη δουλειά σου γιατί να σε διώξει ο άλλος; Της πιάτσας είμαι και ξέρω πώς κινείται η αγορά. Εμένα γιατί δεν με απολύει το αφεντικό μου; Εγώ δεν ξέρω να το παίξω μάγκας και νταής; Δεν μπορώ κι εγώ να απεργήσω έτσι για να του τη σπάσω; Αλλά σέβομαι το ψωμί που μου δίνει και δεν το κάνω. Λες και άμα μπορούσε δεν θα μου έδινε περισσότερα;

Και τι με νοιάζει εμένα αν την χτυπούσε ο σύντροφός της; Κάτι θα του έκανε και του έβγαλε το χειρότερό του εαυτό. Μωρέ τις ξέρω εγώ αυτές. Και η δική μου κάτι τέτοια κάνει. Τις προάλλες με έβγαλε από τα ρούχα μου και της άστραψα δυο-τρεις. Πόση υπομονή να κάνω μαζί της;

Και τι με νοιάζει εμένα για το κοριτσάκι που το βίαζαν και το εξέδιδαν; Αν το βίαζαν και αν το εξέδιδαν δηλαδή. Να τα λέμε κι αυτά. Μάνα και πατέρα δεν είχε; Κι αν δεν είχε, ένας λόγος παραπάνω να κάθεται στ’ αυγά του και να μην μπλέκει με μεγαλύτερους. Τι δουλειά είχε να βγαίνει από το σπίτι; Εγώ τη κόρη μου γιατί δεν την αφήνω να πάει μόνη της ούτε μέχρι απέναντι στο ψιλικατζίδικο; Ξέρω κι εγώ να δίνω ελευθερίες αλλά οι ελευθερίες πληρώνονται.

Και τι με νοιάζει εμένα αν αποφυλακίζονται οι παιδοβιαστές και οι δολοφόνοι; Αυτό αποφάσισε η Δικαιοσύνη και οφείλουμε να το σεβαστούμε. Αλλιώς θα γίνουμε ζούγκλα αν ο καθένας κάνει ό,τι θέλει. Θα υπάρξει αναρχία και ατιμωρησία.

Και τι με νοιάζει εμένα αν δεν έχει γιατρούς το νοσοκομείο; Καλύτερα. Έτσι κι αλλιώς χαραμοφάηδες είναι. Μόνο να παίρνουν φακελάκια και να τα ξύνουν ξέρουν. Έτσι κι αλλιώς, εγώ είμαι γερό σκαρί, δεν τους χρειάζομαι.

Και τι με νοιάζει εμένα άμα λείπουν δάσκαλοι από το σχολείο; Γραφή, ανάγνωση και λίγη αριθμητική θα τη μάθουν. Τα παραπάνω τι τα θες; Για να διαβάζεις τα ψέματα που γράφουν στα βιβλία;

Και τι με νοιάζει εμένα αν δεν έχουν φυσικό και μαθηματικό στο λύκειο; Ας κάτσουν να διαβάζουν μόνα τους τα κωλόπαιδα. Άσε που υπάρχουν και τα φροντιστήρια. Ένα σκασμό λεφτά, τσάμπα τα δίνω; Μωρέ αν γινόταν, ας μην πήγαιναν καθόλου σχολείο. Μόνο για τις μέρες των πανελλαδικών να πήγαιναν. Όλοι οι τεμπελχανάδες το παίζουν δήθεν παιδαγωγοί και ξερόλες.

Και τι με νοιάζει εμένα αν δεν έχουν στα σχολεία εικαστικούς και κοινωνιολόγους; Τι σόι μαθήματα είναι αυτά; Πού χρειάζονται; Άντε τώρα το βρήκαμε. Όλοι να γίνουν καλλιτέχνες και να θέλουν να αλλάξουν την κοινωνία. Να την αλλάξουν και να την κάνουν σαν τα μούτρα τους; Τίποτε άλλο δεν λένε. Για όλα φταίει το σύστημα και η κοινωνία!

Και τι με νοιάζει εμένα που καίγονται τα δάση και κλείνουν οι δρόμοι από τα χιόνια ή που πλημμυρίζουν τα σπίτια; Ατομική ευθύνη; Πουθενά; Για όλα φταίνε οι άλλοι; Για τις πλημμύρες, τις φωτιές, τα χιόνια, τους σεισμούς οι άλλοι φταίνε; Τη δική μας την ευθύνη την ξεχνάμε; Χωρίς αλυσίδες, χωρίς πυροσβεστήρες, χωρίς σφυρίχτρες και σχοινιά στα μπαλκόνια και περιμένουμε να μας σώσουν οι άλλοι! Πόσους πυροσβέστες να έχουμε; Να προσλάβουμε κι άλλους να κάθονται;

Και τι με νοιάζει εμένα που συγκρούστηκαν τα τρένα στα Τέμπη; Δε λέω, καλύτερα να μη γινόταν αλλά δεν αλλάζει και τίποτα. Τα βάζουν τώρα με τις εταιρείες και τους υπουργούς και τις κυβερνήσεις. Άμα πρόσεχε ο σταθμάρχης τίποτα δεν θα γινόταν. Σάμπως δεν γίνονται κι αλλού; Και στην Ολλανδία πρόσφατα, και στη Γερμανία παλιότερα και όπου γίνονται τέτοια, οι εταιρείες φταίνε και οι κυβερνήσεις; Δε βγάζει νόημα!

Και τι με νοιάζει εμένα αν το νερό περάσει σε ιδιωτικές εταιρείες; Λες και τώρα που έχουμε τα εμφιαλωμένα τι πρόβλημα υπάρχει; Εταιρείες ιδιωτικές δεν τα έχουν κι αυτά; Σιγά μην πάθουμε σαν τη Βολιβία! Άλλωστε, άλλο το ηλεκτρικό ρεύμα και άλλο το νερό. Νερό υπάρχει άφθονο.

Και τι με νοιάζει εμένα που του πήρε η τράπεζα το σπίτι; Αφού δεν πλήρωνε τις δόσεις; Τι είναι η τράπεζα; Φιλανθρωπικό ίδρυμα;. Ας ήταν κι αυτός «κάποιος» για να τον προσέξει, να τον διευκολύνει, να του κάνει ένα κούρεμα. Αλλά αυτά δεν μπορεί και η τράπεζα να τα κάνει στον πάσα ένα τυχόντα.

Και τι με νοιάζει εμένα τι γίνεται γύρω μου; Δεν πα να καίγεται ο κόσμος. Εγώ ξεγράφτηκα από άνθρωπος εδώ και καιρό. Έγινα ένα με ό,τι πιο σκοτεινό και βρώμικο. Είχα και ψυχή κάποτε αλλά την πούλησα. Και αξιοπρέπεια, αλλά την πέταξα. Και όνειρα έκανα, αλλά τα ξέχασα. Είχα και φίλους αλλά τους πούλησα. Θυμάμαι που αγαπούσα κιόλας, μόνο που τώρα δεν ξέρω πώς είναι να το νιώθεις. Και ζωή είχα, αλλά τη σκότωσα.

Τώρα πια, και που ανασαίνω, βάρος είμαι και τίποτα περισσότερο.